

Μανώλης Γλέζος

(1922-2020)

Είμαι ευτυχής που γνώρισα το Μανώλη Γλέζο. Δεν ήταν μόνο ο ηγέτης των λόγων αλλά κυρίως ο άνθρωπος της φωτιάς. Όταν μιλάμε για άνθρωπο ακάματο, ακούραστο, λες και ήταν φτιαγμένος από άφθαρτα υλικά, αυτός ήταν ο Μαν. Γλέζος. Έκλεισε τη ζωή του όρθιος κι ως έφηβος. Συνήθιζε να πιάνει τους φίλους του από το χέρι, κι όταν σ' έσφιγγε με την χειραψία του νόμιζες ότι σε είχε μαγκώσει τανάλια. Πού έβρισκε αυτή τη δύναμη, αυτό το ψυχικό πάθος; Παρών σε κάθε προσκλητήριο, με αυτό το διαπεραστικό γλυκό και σπινθηροβόλο βλέμμα. Πιστεύω ότι ο Μαν. Γλέζος αντλούσε αυτή τη δύναμη απ' το χωριό του, τ' Απεράθου και την παροναξιώτικη καταγωγή του. Κυρίως όμως τη δύναμη αυτή την αντλούσε από τις ιδέες της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Την αντλούσε από την εντιμότητά του και την ειλικρίνειά του και την ετοιμότητά του για δράση και θυσίες. Αυτός ήταν ο Μ. Γλέζος πάντα μάχιμος απλός στρατιώτης, βαθιά συναισθηματικός. Ο Μ. Γλέζος δεν ήταν αριστερός πολιτικός με τη κλασική έννοια του όρου αλλά και συγγραφέας και ποιητής, λάτρης της ελληνικής γλώσσας. Ήταν επίσης δημοσιογράφος και γεωλόγος και ιδίως ήταν άνθρωπος ελεύθερος, καινοτόμος και απρόβλεπτος.

Κλείνω με τους στίχους του Άγγελου Σικελιανού :

Ηχήστε σάλπιγγες.... Καμπάνες βροντερές....
Οι φοβερές σημαίες ξεδιπλωθείτε στον αέρα !
Σ' αυτό το φέρετρο ακουμπά η Ελλάδα !

Μαρία Δέτση-Κάλμπαρη